

Avispapir. Nu vil jeg nok sige, at det Papir, som Dagbladene i Almindelighed bruge, er jo meget tarveligt, og jeg vil nok antage, at det er rigtigt, at Statstidende bruger noget bedre Papir, men jeg vil tro, at hvis de brugte Papir som det, „Berlingske Tidende“ bruger, der, saa vidt jeg kan huske, koster omtrent 4 Øre mere pr. kg end almindeligt Avispapir, vilde det være ganske fyldestgørende for den allerstørste Del af Statstidendes Eksemplarer. Vil man saa endelig have nogle pæne og stærke Eksemplarer at gemme og binde ind, kunde man jo trykke et mindre Antal paa bedre Papir. Jeg skønner ikke rettere, end at der paa denne Konto maatte kunne spares omtrent 25 pCt.; altsaa, hvis man trykkede det samme Antal Eksemplarer som hidtil, vilde der derved kunne indvindes en Besparelse paa 6—7,000 Kr. Men Hovedposten er naturligvis Frieksemplarerne. Nu er det jo meddelt, at Ministeren vil indskrænke disses Antal i væsentlig Grad, idet man bl. a. vil afskaffe Frieksemplarerne til Statsinstitutioner med Kontorhold, til Lægds-mænd og til kommunale Raad. Den første Besparelse er, som der ogsaa er gjort opmærksom paa i Lovforslagets Motiver, jo ikke nogen egentlig Besparelse for Staten, idet det kun er at tage fra een Lomme og lægge i en anden. Naar man derimod inddrager Frieksemplarerne til Lægds-mændene og til de kommunale Raad — og dette er jo kun „bl. a.“, det maa altsaa forudsættes, at man har tænkt paa at inddrage endnu flere Frieksemplarer —, saa vil det jo kunne hjælpe meget betydeligt paa Balancen. Jeg forudsætter, at denne Inddragning af Frieksemplarer har fundet Sted allerede fra 1. April, og det er jo altsaa muligt, at man kunde faa at vide, hvor mange Eksemplarer der er inddraget; selv om Ministeren ikke har Tallet paa rede Haand i Dag, kunne vi maaske faa det at vide til tredje Behandling.

I Folketinget har man ment, at der rimeligvis ogsaa kunde spares noget paa Trykningsudgifterne. Det tror jeg nu ikke, at der kan. Det Tal, der opgives som Udgift ved Trykningen, er ganske vist meget stort: 60,000 Kr., det er mange Penge; men man har i Folketinget neppe været opmærksom paa, at der er ogsaa indbefattet Prisen paa Papiret, der udgør over 26,000 Kr. Naar dertil kommer, at Trykkeriet læser Korrektur, tror jeg ikke — jeg har sammenholdt det med, hvad man betaler for Trykning af andre Blade —, at der vil være noget at

spare paa denne Konto, i alt Fald ikke noget af Betydning. Prisen er jo ogsaa, som det er blevet oplyst, uforandret den samme, som den har været siden Statstidendes Begyndelse, og der er siden den Tid sket betydelige Forhøjelser af Typografernes Lønninger; paa dette Punkt tror jeg, altsaa ikke, at der er noget at gøre.

Foruden de Besparelser, som Ministeren har bebudet, og som jeg vil antage for en Del allerede ere gennemførte, og som i alt Fald kunne gennemføres administrativt, gaar dette Forslag ud paa at bemyndige Ministeren til ogsaa at forhøje Prisen paa Bekendtgørelserne; det kan han nemlig ikke gøre uden Lovforandring. Det har der fra Udvalgets Side ikke været noget at erindre imod. Det er sikkert, at en saadan Prisforhøjelse vil give en sikker forøget Indtægt; de Bekendtgørelser, der skulle i Statstidende, komme der, enten Prisen er saa eller saa, og man kan altsaa, naar man forhøjer Prisen fra 10 til 15 Øre, selv om man maaske trækker de 25 Øre fra, der nu betales for hver enkelt Annonce ekstra, ligefrem regne sig til, hvor meget forøget Indtægt man vil kunne faa derigennem. Dernæst gaar Forslaget ud paa at søge forøget Indtægt ogsaa derigennem, at Omraadet for Bekendtgørelsernes Art skulde kunne udvides. Det foreslaas saaledes, at foruden de hidtilværende Annoncer skulde der kunne optages Annoncer fra offentlige Myndigheder, Institutioner, Legater, Stiftelser, Selskaber og Foreninger. Der har i Udvalget været noget delte Mening om, hvorvidt det vil være rigtigt at foretage en saadan Udvidelse, og det, der nu foreslaas fra Udvalgets Side i det stillede Ændringsforslag, er jo et Kompromis mellem disse Anskuelser. Der var en Del Medlemmer, som mente, at det ikke vilde være rigtigt at give Institutioner, Selskaber og Foreninger Adgang til fremtidig at avertere i Statstidende; det have de jo ikke haft hidtil. Man har ganske vist Eksempler paa, at de gøre det alligevel, men det maa jo ligge i, at Tilsynet med Bladet ikke er tilstrækkelig skarpt. Jeg for mit Vedkommende maa sige, at jeg har ikke haft svært ved at gaa ind paa det Kompromis, idet jeg overhovedet ikke har tillagt denne Udvidelse af Avertissementsstoffet nogen synderlig Betydning. Jeg har den Opfattelse, at Institutioner, Selskaber og Foreninger kun i meget faa Tilfælde og for meget faa Avertissemeters Vedkommende ville kunne nøjes